

ledning til at vælge dette mere rigorse Standpunkt, men at man vel kan gaa til at vedtage Underændringsforslaget under Nr. 70, hvorved vi spare 19,000 Kr. i Forhold til, hvad der er foreslaaet under Nr. 69, og da overlade den ærede Ministers egen senere Overveelse i Genhold til hans Udtalelser, hvorvidt han vil benytte dette Beløb eller vil gaa ned til det Beløb, der er nævnt i Nr. 71. Derimod maa jeg forvare imod, at der i denne Afstemning over Nr. 70 skulde ligge en Bemyndigelse for Ministeren til at gaa til Anvendelse af det hidtil projekterede Materiale, og jeg vil antage, at den ærede Minister ved at tilkjendegive sin Tilslutning hertil eller ved sin Tavshed vil lade mig tro paa, at han er enig med mig i, at Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 70 kun indeholder en Bemyndigelse for Ministeren til at benytte Kreditten til Opførelse af den omtalte Bygning. Det er Udvalgets Mening, at Bygningens Soliditet i enhver Henseende kan blive lige saa betryggende derved som ved Anvendelse af det andet Materiale, og at det derfor ikke er rigtigt at offre flere Penge derpaa end nødvendigt. Jeg antager, som sagt, at jeg i den Henseende er i fuldstændig Forstaelse med den ærede Minister. Den ærede Ministers Udtalelser angaaende Metalkanonerne maa ogsaa glæde Udvalget, som enstemmig har holdt paa, at disse Metalkanoner skulde bevares. Jeg nævner ingen Tvivl om, at efter den Tilslutning den ærede Minister har givet denne Række, vil ingen Minister paatage sig det Ansvar at opmelte disse Metalkanoner, som jo ere gaaede ind i Baabenssamlingen ved en tidligere Bevilling af Rigsdagen. — Inden jeg forlader § 23, skal jeg gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (Bille). Han syntes ikke vel om, at Udvalget havde offret et Par Blade i Bilagene paa at optage de sædvanlige Beretninger angaaende Udfaldene af Styrmandsørgemen og Maskinistørgemen. Vi pleie ikke at give det saa vidtløftigt, men i Uddrag, i vor Betænkning, men Bilagene kom og kunde først komme senere, saa at de kunde først finde Plads i Bilagene til 3d e Behandling, hvor vi ikke forandre nogen Indberetning. Jeg vil antage, at jeg vilde tage feil, naar jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, som om der i hans Udtalelser skulde ligge en Hensyn til, at det har Intet at betyde, hvorledes vore Styrmand og Maskinister uddannes, at det er en Sag, som ikke fortjener vor Opmærksomhed. Det er ikke blot min, men det har viist sig at være Folkethingets Opfattelse, at dette Spørgsmaal har

ligget altfor længe i Dvale hos os; medens Rigsdagen indtil 1855 og derefter Rigsraadet havde det under sin Raadighed, Hjønkedes der det ikke nogen Opmærksomhed fra det Offentliges Side i nogen Grad, der er Omtale værd, men den Virksomhed, der udfoldedes, blev udfoldet gennem Private. Det er først i de senere Aar, at man er kommen i Tanke om, at vi ere en søfarende Nation, og at man har ydet en Smule Bidrag til Fremme af dette vigtige Formaal, dog ganske viist ikke Mere, end at, naar De tage de lærde Skolers Budget, ville De finde, at 1 Student koster Staten mere end 300 Styrmand. Forholdet er imidlertid meget vigtigt og af særlig Betydning, og vore Oplysninger her turde derfor fortjene en anden Behandling end den, det ærede Medlem gav dem. Jeg tillader mig imidlertid at antage, at jeg vilde tage feil, naar jeg i disse Ytringer vilde lægge nogen Mangel paa Interesse fra det ærede Medlems Side for denne Sag. — Med Hensyn til Forslaget Nr. 74 bliver Ordføreren noget uheldig stillet, og jeg vil bede det ærede Thing om velvillig Overbærenhed med mig, naar jeg nærmere maa forklare min Stilling til denne Sag. Jeg tror, som jeg nævnte før, at vi med Hensyn til Behandlingen af denne Sag maa være de ledende Mænd i de Industridrivendes Ræds her i København Tak skyldige for den Loyale Maade, hvorpaa de have stillet sig til Sagen. Uagtet Konjunkturerne paa ingen Maade tør siges at være gode for Forretninger overhoved enten i Land eller By, have disse ærede Medborgerer, paa hvis Skuldre den væsentligste Byrde skulde lægges, erklæret sig villige til at bære de med Fabrikationen af Udstillingsgenstandene forbundne Udgifter, naar Staten vilde sikkre dem, at den vilde bære alle andre Udgifter, hvilke man anslog til 250,000 Kr., og jeg antager, at dette Forslag er fremsat af Mænd, der ved flere tidligere Udstillinger have havt Leilighed til at faae det fornødne Kjenndskab til disse Forhold. Nu kunde Spørgsmaalet være, om man skal gaa til 250,000 Kr. eller til Intet. Saaledes har det stillet sig for mig, jeg har ikke kunnet sige nogen Mellemting. Spørgsmaalet er: Skulle vi følge den Anvisning, der er givet af disse mest Sagkyndige, eller skulle vi helt sige Nei? Den ærede Indenrigsminister erkjender, at det er for stort et Beløb, og at det ikke har den Betydning for Staten eller Industrien — som det ogsaa er antydet i Adressen —, at han vil kunne forlange det af os. Vi have derfor ment, at vi af finansielle Grunde maatte være mest